ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ

ଗୋତ୍ରଧାରିଣୀଙ୍କ ହୁକୁମ

ଜଣାଣ ।

ଶ୍ରୀ ଦିବାକର ମିଶ୍ର ଶର୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ

ଚତୁର୍ଥବାର ପ୍ରକାଶିତ ।

କଟକ ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରେସରେ ମେସିନ୍ ଯନ୍ତ୍ରେ ମୁଦ୍ରିତ ।

ଏହି ଜଣାଣର ଖର୍ଚ୍ଚ ଏ ନାଅ;
ପଇସା ପାଇଁ ହିଁ ଖୁସିରେ ଦଅ ।

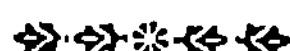
ପଢ଼ି ଶୁଣିକରି ପଇସା ଦେବ,
କାଳେ ଚନ୍ଦ୍ରବାଳୀ ଠକାଇ ନେବ ।

Printed by Chinta Moni Das
Brajendra Press
CUTTACK
1926.

ମୂଲ୍ୟ ୦ /୩ ପାଇପଇସା ମାତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ଖଡ୍ଗଧାରିଣୀଙ୍କ ହୁକୁମ

ଜଣାଣ ।

ଜଗତ ଜନନୀ ମାତଃ ସର୍ବଦୁଃଖ ନିବାରଣୀ,
ସର୍ବବ୍ୟାଧିଃ ହରଶ୍ଚୈବ ମାତାଃ ମେ ଖଡ୍‌ଗଧାରଣୀଃ ।
(ହର ଅର୍ଜୁନ ଟଚୀଛଣା—ବୂଟେଲ୍ଲ ।)
ଜନନି ଖଡ୍‌ଗଧାରଣୀ ଦୟାକର ମୋତେ ।
କୃପାକର ମୋ କଣ୍ଠରେ ବସ ମା ତୁହରେ ।
ଦୟନ୍ତମ୍ୟି ଲଗୋ ।
କଣ୍ଠେ ବସି ହଅ ପଦ ଜନ୍ତୁ ଟଗୋ ।୧।
ଖଡ୍‌ଗ ଖପର ଶସ୍ତ୍ର ସ୍ୱଧପବ ଦେଇ ।
ଏ ପୁରମେ ହନି ମାତ ଦନୁଜଦଳନୀ ।
ଉଗ୍ରଚଣ୍ଡୀ ଗୋ ।
ଦୈତ୍ୟ ନାଶ ବୁଲଘନ ଖଣ୍ଡା ।
ଗ୍ରାମ ନାମ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦଟି ଜାଣ ।
ଅବତାର ହୋଇଲୁ ମା ଏ କଳିଯୁଗେଣ ।
ଦୟାକର ଗୋ ।
ହୁକୁମ ଦେଲୁଟି ବରବର ।
ଜଳଧର ମହାପାଏ କଣ୍ଠେ ବସି ମାତ ।
ଅବର୍ଣ୍ଣିତା ହୋଇଣ ପାଇଲୁ ଯେ ଉଲବର ।
ଅନ୍ତ୍ରୀନର ଯେ ।
ମୋ ହୁକୁମ ଦେବୁ ଟୋସ୍ତରର ।
ହଲ ହେଲେ ଅଙ୍କ ଘେଟା କୁମ୍ଭରେଶୀ ଜବ ।

ସକଳ ରୋଗକୁ ମତ ହୋଇଛୁ ଔଷଧ ।
ଅଜ୍ଞାଦେଲୁ ଗୋ ।
ଷଣ୍ଢୁଁ ୨ ଯୋଗୀ ଭଲ କଲୁ ଗୋ ॥
ଟେସ ଗ୍ରାମରେ ଜମିଦାର ଅଚ୍ୟୁତ ଚୌଧୁରୀ ।
ସତ୍ୟବାଦୀ ଜମିଦାର ସାଧୁମନ୍ତୁ ଗ୍ରହ ।
ଦୟାକଲୁ ଗୋ ।
ଖଡ୍ଗ ଧାରଣ ଢଙ୍ଗ ଦେଲୁ ଗୋ ॥
ସବୁର ଦୁଃଖ ବେଦନା ହରୁ ମହାମାଈ ।
ବ୍ରହ୍ମଅଗ୍ନି ରେ ଜନମିଲୁ ମହାଦେଈ ।
ଜ୍ୟୋତିମାୟା ଗୋ ।
ସ୍ୱଦସ୍ୱୟର୍ଣ୍ଣ ପରସ୍ପ ଦେହା ଗୋ ॥
ଅନନ୍ତ ଯେ ସର୍ପ ମୁଣ୍ଡେ ଅଛୁ ଫଣା ଟେକ ।
ଅନନ୍ତ ସାଗର ପର ଅଛୁ ମା ତୁ ବ୍ୟାପୀ ।
ଦେହ ମଧ୍ୟେ ଗୋ ।
ସକଳ ତୁ ଦେଖୁ ମା ଅନନ୍ଦେ ଗୋ ॥
କଳୁଷ ବିନାଶନୀ ମା ଖଡ୍ଗଧାରଣୀ ।
କଳିଯୁଗେ ଅବତାର ହୋଇଲୁ ଜନନୀ ।
ଖଡ୍ଗ ଧରି ଗୋ ॥
ଅସୁରଙ୍କ ଦର୍ପକୁ ହରାଇ ଗୋ ।
ନାଗକନ୍ଠା ମୁକୁଟ ଯେ ଶିରଙ୍କେ ମସ୍ତକେ ।
ନାଗପୃଷ୍ଠେ ଅରୋହଣ ହୋଇଛୁ ମା ଏବେ ।
କଣାକ ନେ ଗୋ ।
ନବପାଦେ ସୁଧା ଅଣି ଦେଲେ ।
ବୈତରଣୀ ନଦୀ ତଟ ଉତ୍ତର ଭାଗରେ ।
ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲୁ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସଦରେ ।

ଖଡ୍ଗଧାରିଣୀଙ୍କ ହୁକୁମ ଜଣାଣ ।

ଶ୍ରୀ ଚଣ୍ଡିକା ଗୋ ।

ଶ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିମଳାଇ ଏକା ଗୋ ।

ସହସ୍ର ଭୁଜରେ ଧରିଛ ସହସ୍ର ଆୟୁଧ ।

ମିଳିଲୁ ନାଗ ବାହାନେ ଅଛି ଏହି ମଧ୍ୟ ।

ନ ମାନିଲୁ ଗୋ ।

ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ହୁଙ୍କାଇଲୁ ଗୋ ।

କାଳିକା ଚଣ୍ଡିକା ଚଣ୍ଡ ଘଣ୍ଟା ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତା ।

ଦେବତାମାନେ ଅର୍ପିଣ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି ।

ମାତ ଭଗ ଗୋ ।

ଦେବଗଣଙ୍କର ଭୟ ଦୁଃଖ ଦେଖା ।

ଘୋର ଦର୍ପର ଶବଦେ ଘୁରୁଅଛୁ ତୁହି ।

ଘୋର ରହୁଛନ୍ତି ତୋତେ ଦେବଗଣ ସେହି ।

ସ୍ତୁତିବାକେ ସେ ।

ମହିଷାସୁର ସଂହାରକାଳେ ଗୋ ।

ଶଙ୍ଖ ଘଣ୍ଟା ଜୟଢୋଲ ବାଜେ ରଣ ମଧ୍ୟେ ।

ଚଉଷଠି ଯୋଗିନୀଗଣ ଘେନିଣ ତୁ ସଙ୍ଗେ ।

ଖଡ୍ଗଧର ଗୋ ।

ତୋ ନାମ ଡାକିଲେ ଖଡ୍ଗଧାରୀ ଗୋ ।

ମହାଘୋର ଶଙ୍କଟରୁ ଦେବଙ୍କୁ ରଖିଲୁ ।

ଅସୁର ଦପାଣ ଚଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡକୁ ବଧିଲୁ ।

ଦେବଗଣେ ଯେ ।

ପୁଷ୍ପ ବୃଷ୍ଟି କଲେ ତତକ୍ଷଣେ ଯେ ।

ଖରଜଟିହ ବାଘିନୀ ତୁ ଖଡ୍ଗଧାରିଣୀ ।

ଧରିଥିଲୁ ପୃଥ୍ୱୀ ତୁହି ଅଗଣ ମୋହିନୀ ।

ପ୍ରଳୟରେ ଗୋ ।

ଜଗଦ୍ଧାତ୍ରୀଙ୍କ ଦୁଇମ ଜଣାଣ ।

ପହୁଞ୍ଚିଲୁ ଅପେ ପର୍ଣ୍ଣ୍ୟପୁରେ ଗୋ ।
କାଳିକା ରୂପ ଧରିଲୁ ଭୟଙ୍କରା ହୋଇ ।
ଚଣ୍ଡୀ ଯନ୍ତ୍ରଭେଳେ ମା ତୁ ଶତ୍ରୁ କୁ ହଣିଲ ।
ଅକର୍ଷିଲୁ ଗୋ ।
ନେତ୍ରାଗ୍ନି ଅସ୍ତ୍ର ମାରିଲୁ ଗୋ ।
କାଳୀ ରୂପ ଧରି ମା ତୁ ହେଲୁ ଚତୁର୍ଭୁଜା
ଶ୍ମଶାନରେ ନରଲୋକ କରୁଛନ୍ତି ପୂଜା ।
ମୁକ୍ତକେଶ ଗୋ ।
ପଦତଳେ ଶୋଇଛନ୍ତି ମହେଶ ।
ଖାଉ ଯେ ଲଛଠା ମାଗୋ ପିଇ ଥିଲୁ ରୁଦ୍ର ।
ଅସୁର ମାଧ ଉଣ୍ଡାସ କରଥିଲୁ ମସ୍ତ ।
ମାତା ରୁଦ୍ର ଗୋ ।
ବରଦେଲୁ ଦେବଗଣେ ସ୍ତୁତି ଗୋ ।
ଛନ୍ଦବେଶା ଛିନ୍ନକେଶା ଛିନ୍ନମସ୍ତା ଛାୟା ।
ଜଗତଜନନୀ ଜଗଦ୍ଧାତ୍ରୀ ଯୋଗମାୟା ।
ଯୋଗବଳେ ଯେ ।
ଏ ରୂପ ଧରିଲୁ କଳିକାଳେ ଯେ ।
ଚତୁର ପଦ୍ମ ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟେ ଅଷ୍ଟଦଳ ।
ଷଟ୍‌କୋଣରେ ବସିଛ ହୋଇଛୁ ନିର୍ମଳ ।
ଅଷ୍ଟଦଳେ ଯେ ।
ପୂଜା କରୁଥାନ୍ତି ଭକ୍ତମାନେ ଯେ ।
ଓଁ କାର ମନ୍ତ୍ରରେ ପୂଜା କରନ୍ତି ଗୋ ମାତ ।
ଉଦେ ହେଲେ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ହୁଅନ୍ତି ଚକିତ ।
ନନ୍ଦାକାଳେ ଯେ ।
ବିଶ୍ୱରୂପ ଦେଖାଇଲୁ ତେବେ ଯେ ।

ଶତ୍ରୁ ରାଧାରାଣୀଙ୍କ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଭଜନ ।

ଏବେ ମୋ ଦୁଃଖ ଦୂରତ ହସ୍ତୁ ବ୍ୟାଧିମାନ ।
ଶତ୍ରୁଜ ଭୟ ଦୂ ମାତ ଗ୍ରହ ଦଶାଗଣ ।
ଅଷ୍ଟାବତ ଯେ ।
ପାଦ ପଦ୍ମ ନଖରେ ଲୁଚାଅ ।
ଏ କଳିଯୁଗରେ ମାଗୋ ଯେ ନ ଭଜେ ତୋତେ ।
ମହାବ୍ୟାଧି ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ହସ୍ତୁ ତାକୁ ନତେୟ ।
ଅବଶ୍ୟରେ ଯେ ।
କୁଷ୍ଠ ହୋଇଥାଉ ତା ଉପରେ ଯେ ।
ଶ୍ରୀକଳାବତଙ୍କ ଗର୍ଭେ ହୋଇ ଅବତୃତ ।
ବାଲିଅନ୍ତାରେ ଯାଇଁଣ ମିଳିଲ୍ଲ ଦୁହିତ ।
ଶତ୍ରୁ ରାଧାର ଗୋ ।
ପ୍ରସବିଲ୍ଲ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ରୂପର ଗୋ ।
ବେଦରେ ଯୋଗୀ ବୃନ୍ଦ ଧ୍ୟାନେ ନ ପାଅନ୍ତୁ ।
ଏ କଳିଯୁଗରେ ମାଗୋ କରୁଛୁ ମୁକତ ।
ନରଲୋକେ ଯେ ।
ନ ଭଜଣ ପଢ଼ୁଥିଲେ ଥୋକେ ଯେ ।
ଜନ୍ମକୁଳ କଲେ ପିନା ଏ ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳ ।
ବାଲେଶ୍ୱରଠାରୁ ବାଲିଅନ୍ତା ଯାଏଁ ଠୂଳ ।
ତୋର ଭକ୍ତ ଯେ ।
ଦେଖି କୃପା କରୁଛୁ ଉପର ଯେ ।
କୃପାମୟୀ ନାମ ତୋର ସାର୍ଥକ କରୁଛୁ
କୃପାସାଗର ସଦତେ ଭସାଇ ଦେଉଛୁ ।
କୃପାମୟୀ ଗୋ
ମୋ ହୃଦରେ ବିରାଜକରୁ ବୃନ୍ଦ ଗୋ ।
ସ୍ୱବନାରୁ ମଧୁପୁର ଗନ୍ଧ ଯାଏ ଜାଣ ।

ଖଡ୍ଗଧାରଣୀଙ୍କ ହୁକୁମ ଜଣାଣ ।

ମହାତ୍ମାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମାତ କରିଲ ଗମନ ।
ଅଜ୍ଞାଦେଲ ଯେ ।
ହୁକୁମ ଭୂମିର ପ୍ରକାଶିଲ ଯେ ।
ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଗଡ଼କୁ ଖଜେଶ୍ୱରୀ ମାତ ।
ତୋହର ଅଜ୍ଞାରେ ଏଥିପି ଗଲେ ଯେ ତୁରିତ ।
ସଙ୍ଗେ ଗଲେ ଯେ ।
ସେଠାରେ ଶ୍ରେଗୀବ ରହିବଲେ ଯେ ।
ଚିପକ୍ଷ୍ୟାରେ ଚଣ୍ଡି ପୂଜା କରନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ଭକ୍ତଧିଷ୍ଣବର ଶଙ୍କା ହୋଇ ଅଛି ଜାଣ ।
ନିତ୍ୟ ପୂଜା ଯେ ।
ଏହିରୂପେ ହୋଇଅଛି ଶଙ୍କା ଯେ ।
ବାମେ ବ୍ରହ୍ମକୁଣ୍ଡ ଯେ ଦକ୍ଷିଣରେ ବଳୁଙ୍ଗ ।
ସେ ସ୍ଥାନ ମାଡ଼ିଲେ ପାପ ହୁଏଦେବ ମୂଳ ।
ନିଶ୍ଚେ ଜାଣ ଯେ ।
ନିଷ୍ପାପୀ ହୋଇବେ ନର ପୁଣ ଯେ ।
ଏ ଜଣାଣ ନେଇ ନିତ୍ୟ ନ ପଢ଼ିବ ଯେତେ ।
ସତ୍ୟ ସତ୍ୟେ ମୋ ଅଂଭକ୍ତ ହୋଇବଟି ତେତେ ।
ସତ୍ୟକର ଗୋ ।
କହୁଛନ୍ତି ଜଜେ ଖଡ୍ଗଧାରି ଗୋ ।
ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୃପାଦେଇ ସମସ୍ତେ ପାଇଛଲେ ।
ମୋପର ଅଧମେ କୃପା କର୍ମାର ନ ଦଲେ ।
ଦୟାମୟୀ ଗୋ ।
ଚରଣେ ନିତ୍ୟ ରଖ ନେଇ ଗୋ ।
ସ୍ତ୍ରୀମଜାମ ଗଣେଶର ସୁଭଦ୍ରି ପ୍ରମାଣ ।
ମହୀ ମୂର୍ଖ ସ୍ଥାନଜନ କରୁଛି ଜଣାଣ ।

ଲୋକସର୍ବେ ଯେ ।
ଶୁଣିଣ ସନ୍ତୋଷ ମନ ହେବ ସେ ।
ତବ ପାଦପଦ୍ମରେ ମୁଁ କରୁଛି ବନ୍ଦନ ।
କୃପାକରି ଦିଅ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ଜ୍ଞାନ ଗତି ।
କର ଦୟା ଗୋ ।
ରମା ଦୁହିତା ହରି ଯୋଗମାୟା ଗୋ ।
ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱପ୍ନାଦେଶରୁ ମୁଁ ଲେଖିଲି ଜଣାଣ ।
ଦୟାକରି ଦିଅ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣ ।
ମୂଢ଼ଁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଯେ ।
ପଣ୍ଡିତେ ମୋ ଦୋଷହିଁ ନ ଧର ଯେ ।
ଝଳଉଛି ତୋ ମହିମା ଏହି ସଂସାରରେ ।
ବର୍ଣ୍ଣିବେ କାହାର ସାଧ୍ୟ ଅନ୍ତ ନାହିଁ ଯାରେ ।
ଶ୍ରୀଚରଣେ ହେ ।
ମିଶ୍ର ଦିବାକର ଗୀତେ ଭଣେ ହେ ।

ଭଜ ହେ ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଧାରିଣୀ । ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ତାରେଣି ।
ନାମ ଶୁଣିଲେ ବ୍ୟାଧିଗଣ । ଛାଡ଼ି ପଳାନ୍ତି ତତକ୍ଷଣ ।
ମୂର୍ଚ୍ଛା ଯେ ଅବସ୍ଥାର ବାତ । ହୁକୁମ ଦେଲେ ହୁଏ ଶାନ୍ତ ।
ବଡ଼ବ୍ୟାଧି ଯେ ରହେ ନାହିଁ । ହୁକୁମ ମାତ୍ରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇ ।
ସକଳ ରୋଗକୁଷ୍ଟ ଜାଣ । ମାଆଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପରମାଣ ।
ଚକ୍ଷୁ ଯେ ରୋଗ ହୋଇଥିଲେ । ହୁକୁମେ ପାଣିକୁ ଅର୍ପିଲେ ।
କଠିଣ କଠିଣ ଯେ ବ୍ୟାଧି । ଭଲ ହଅନ୍ତି ନିରବଧି ।
ଔଷଧ ନାହିଁ ପର ଜାଣ । କେବଳ ନାମ ମାତ୍ର ଟାଣ ।
ଏହାଙ୍କୁ ଭଜନ ମାତ୍ରେଣ । ରୋଗ ଯେ ହରେ ନିବାରଣ ।
ହୁକୁମ ପାଣିକୁ ଅର୍ପିଲେ । ରୋଗ ଯେ ଛାଡ଼ିଯାଏ ଭଲେ ।
ଖାପ ତାପ ଯେ ରୋଗମାନ । ଛାମୁରେ ଜଣାଇଲେ ପୁଣ ।
ପେଟ ବନ୍ଧା ଯେ ଶିର ଶୂଳ । ଏ ସର୍ବ ଛାଡ଼ିଯାଏ ମୂଳ ।

ମାତାଙ୍କ ମାଠ ପରମାଣ । ବିପଣ୍ୟା ତଳ ଧୂପ ଜାଣ ।
ମହାତ୍ମା ବଞ୍ଚି ଛନ୍ତି କାଣ । ମାତାଙ୍କ ତଳ ଧୂପପୁଣ ।
ନିତ୍ୟ ଯେ ସେବାର ଗଡ଼ଣି । ମହାତ୍ମା ଦେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ।
ପ୍ରଭାତ ସମୟରେ ଜାଣ । ବାଲ୍ୟ ଧୂପ ଯେ ଭଞ୍ଜି ଛନ୍ତି ।
ମଧ୍ୟାହ୍ନେ ଏଥୁ ଧୂପଜାଣ । ଷୋଡ଼ଶ ଗୋଡ଼ଟି ଭୋଗ ପୁଞ୍ଜ ।
ତା ପରେ ବଢ଼ ଯେ ସଂହାର । ବେଶ ହୁଅନ୍ତି ମନୋହର ।
କାକର କମଳର ପ୍ରାୟେ । ମୁଖ ଦିଶଇ ଅତିଶୟେ ।
ଶଙ୍ଖ ଯେ ଘଣ୍ଟା ବାଜୁଥାଇ । ହୁଳି ଶବଦ ଉଚ୍ଛୁଳଇ ।
ଦେଖିଲେ ଏ ବଢ଼ ସଂହାର । ପାପଟି ନଷ୍ଟ ହୁଏ ଦୂର ।
ବ୍ୟାଧି ଯେ ଗ୍ରହଣ ପଳାଏ । କୁଞ୍ଜମ ନଷ୍ଟେ ଭବ ଭୟେ ।
ଧନ ଧର୍ମ ଦ ଲୋଡ଼ନାହିଁ । କେବଳ ଭକ୍ତି ଭାବ ରହି ।
ଏହାନ୍ତୁ ରନ ପଥ ଜାଣ । ଲତା ବେଢ଼ିଛି ଚାରୁପେଣ ।
ବୃକ୍ଷ ପର୍ବତେ ବଢ଼ିଛନ୍ତି । ଭକତ ପାଶକୁ ଅସନ୍ତି ।
ମହାତ୍ମା ଛନ୍ତି ତହିଁ ମୂଳ । ଭକତ କରନ୍ତି କଟାଳ ।
ଯାହାକୁ ଯେମନ୍ତେ ହୋଇବ । ଦଲ କରାନ୍ତି ରୋଗ ଦବ ।
ଅବଶ୍ୟ ତୁଛ କଲେ ପୁଣ । ରୋଗ ହେ ଭବ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଭକତ କହ ଗଲେ ପସ । ବ୍ୟାଧି ହୁଅଇ ସଙ୍କ ଶେଷ ।
ବର୍ଣ୍ଣନ କଷ ଶତେକ୍ରି କ୍ଷଣେ । ଭଜ ହେ ଶ୍ରୀ ରାଧାରମଣୀ ।
ଭଜନେ କହିଥିବ ଭୟେ । ବ୍ୟାଧି ଯେ ନଷ୍ଟେ ଭଲ ହୁଏ ।
ମୁଁ ପରା ମୂର୍ଖ ବିଜ ଜାଣ । ପଣ୍ଡିତେ ମୋ ଦୋଷ ନଦେବ ।
ମାତାଙ୍କ ଆଦେଶରୁ ଜାଣ । ଲେଖିଲି ଏତେକ ବର୍ଣ୍ଣନ ।
ଶୁଦ୍ଧ ଅଶୁଦ୍ଧ ନ ଦେଖିବ । ମୋହର ଦୋଷ ନ ଧାରିବ ।
ତାଙ୍କ ଚରଣ ଶିରେ ଧର । କହଇ ମିଶ୍ର ଝବାକର ।

ସମାପ୍ତ ।

କଟକ ଗ୍ରେଜେନ୍, ପ୍ରେସରେ ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରାମଣି ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏତଦ୍ୱାରା ସର୍ବ ସାଧାରଣଙ୍କ ଅବଗତି ନିମିତ୍ତ ଜଣାଇ ଦିଅଯାଉଅଛି ଯେ ଜିଲା ବାଲେଶ୍ୱର ପୋଷ୍ଟ ଅଗ୍ରପଡ଼ା ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ ଗ୍ରାମରେ ଶ୍ରୀ ଦଦ୍ରୁହାରିଣୀ କୁଙ୍କୁମ ଦେଉଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ କୁଙ୍କୁମପରେ ଅନେକ ଲୋକ ନାନା ପ୍ରକାର କଠିନ ରୋଗମାନଙ୍କରୁ ରକ୍ଷା ଔଷଧରେ ଆରୋଗ୍ୟ ହେଉଅଛନ୍ତି । କୁଙ୍କୁମ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଟିକା ପଡ଼ିବାର ଦିନୀରେ ଉତ୍ତମ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ କେବଳ ଦୃଢ଼ ହୁଏ । ଓ ଅଭଙ୍ଗଙ୍କୁ ଦର୍କାର ।

କୁଙ୍କୁମର ଠିକଣା ।

ଜିଃ ବାଲେଶ୍ୱର, ପୋଃ ଅଗ୍ରପଡ଼ା ।

ମୁ । ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦ ରେଲଷ୍ଟେସନ ଦକ୍ଷିଣ ବେଡ଼ା ।

ନୂତନ ନାଗପାଶ ବନ୍ଧନ ସ୍ତୁଃ	ଟ ୦ ⁄୵
ଦଦ୍ରୁହାରିଣୀ ଜଣକ	ଟ ୦ ⁄୩
କୃଷ୍ଣ ବସ୍ତ୍ରହରଣ ଗୀତ	ଟ ୦ ⁄
କଳିଯୁଗ ଗୀତ (ଅଚଳ ଭବିଷ୍ୟ)	ଟ ୦ ⁄୵
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ଜଣାଣ	ଟ ୦ ୵

ଆଉ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସର୍ବପ୍ରକାର ପୁସ୍ତକ ଆମ୍ଭ ନିକଟରେ ମିଳେ

ପୋଷ୍ଟ ଅଗ୍ରପଡ଼ା ।

ଗ୍ରାମ ଜଗନ୍ନାଥ ପୁର । (ଜିଲା ବାଲେଶ୍ୱର) — ଶ୍ରୀ ଦାମୋଦର ମିଶ୍ର, ବୁକ୍‌ସେଲର ।